No. 130. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 29 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Zal de quasi-volksvertegenwoordiging op de troonrede antwoorden?

Voor en aleer te onderzoeken valt hoe eene wezentlijke vertegenwoordiging des Nederlandschen volks op het ministeriële manifest, door den Koning, den 20sten dezer voorgedragen, zou behooren te antwoorden, geeft het laatste en grootste 3de deel dier troonrede aanleiding tot de vraag: of ook die beantwoording achterwege mag of kan blijven?

Die vraag kan niet anders dan ontkennend beslist worden. Het is waar, de grondwet schrijft die beantwoording niet voor, doch zij schrijft eene troonrede evenmin voor. Beiden evenwel zijn het meest noodzakelijke uitvloeisel der constitutionele regeringsvorm, en maken als zoodanig één onafscheidelijk geheel uit. Overeenstemming der volksvertegenwoordiging en de Ministers, ziedaar haar grondslag. De troonrede en het antwoord, ziedaar het middel om zich te vergewissen of, bij de hervatting der werkzaamheden, de grondslag, d. i. die overeenstemming, bestaat al dan niet. Blijkt zij niet te bestaan, zij zal moeten daargesteld worden, want, zonder haar, is geen voor Koning en volk heilzaam regeren mogelijk; en de middelen daartoe zijn *of* wegzending der Ministers met vervanging door anderen, *of* (waar de constitutie dit toeliet) ontbinding der vertegenwoordiging en beroep op de natie, om te beproeven, of deze de wegzending der Ministers, en vervanging door anderen, wenscht te voorkomen, dan wel daaraan haar zegel hecht. — Blijkt daarentegen die overeenstemming te bestaan, dan kunnen de werkzaamheden worden aangevangen, met hoop op gunstigen uitslag. — Daarom worden in alle constitutionele landen de werkzaamheden der wetgevende magt aangevangen met het onderzoek naar het al of niet bestaan dier overeenstemming; de Koning draagt alsdan aan de volksvertegenwoordiging de geloofsbelijdenis zijner huidige Ministers voor, hoe zij 's lands toestand beschouwen, en welke middelen zij meenen dat deze vordert; en de vertegenwoordiging geeft daarop aan den Koning te kennen, of hare denkwijze met die der Ministers instemt, dan wel deze wraakt.

Bij ons, waar sints het jaar 1815 het geheele constitutionele raderwerk slechts goochelspel was, volgde men die gewoonte van wezentlijke constitutionele regeringen wel op, doch slechts als gewoonte, nietswaardige gewoonte of vorm. — De quasi-volksvertegenwoordiging hield deze zaak voor eene van huisselijken aard, waarmede de natie niets te maken had; reden, waarom de beraadslaging daarover in het geheim gehouden werd. Eerst voorleden jaar is daarin eenige verandering gekomen, en heeft de Tweede Kamer hare deuren bij die beraadslaging geopend, de troonrede werd ten aanhoore des volks onderzocht, beoordeeld en overwogen hoe hare beantwoording zou luiden.

Dat was een stap van vooruitgang, zoo men wil. Het was eene vrucht van het bewustzijn der vertegenwoordiging hoe impopulair zij in de meer en meer geopende oogen des volks is. Het was een poging der vertegenwoordiging om hare gevallen populariteit zoo mogelijk op te heffen. Het was een van die weinige toegevingen aan in het oog loopende misbruiken en verkeerdheden, ten einde als het ware met des te meer regt, gelijk in het vervolg der zitting bleek, de belangen des volks te verzuimen, en deszelfs regten te verzaken, door aan de eerstvereischte en gewenschte behoeften voorziening te weigeren. — Ofschoon dus die openbaarheid der beraadslaging op zich zelf eene stap tot vooruitgang zij, stelden wij ze als zoodanig op weinig prijs, daar zij geen uitvloeisel was van bewustheid der Kamer van hare roeping als volksvertegenwoordiging, maar veeleer eene poging om het voorregt te behouden van die roeping bij voortduring te verzaken.

Die zoogenaamde stap van vooruitgang bleek nu evenwel den Ministers nog te groot te zijn, en zij willen de Kamer in de gelegenheid stellen nog meer achteruit te gaan, dan zij ooit vroeger geweest is. — De openbare beraadslaging over troonrede en adres moest, en hoe kan het anders, aan hetgeen tot nog toe vorm geweest was, eenige beteekenis doen hechten. — De vrees voor die openbaarheid ten tweede male, doet hen eene poging aanwenden, om de geheele beraadslaging en zoodoende hare openbaarheid af te keeren. En hoe gingen de Ministers in die poging te werk? Zij verklaren het antwoord op de troonrede te willen gehouden hebben voor eene beleefdheidsvorm, van welke de Koning gereedelijk afstand doet. Zij weigeren dus in troonrede en antwoord een uitvloeisel der constitutionele regeringsvorm te zien. Ja wat meer is, hetgeen het wezentlijke nut en doel is van troonrede en antwoord, zeggen zij nadeel er van te zijn. « Het antwoord kan aanleiding geven tot verschil van gevoelen, hetwelk bezwaarlijk uit den weg te ruimen is." Daarom verklaren zij het wegblijven van het antwoord door hen volkomen zal worden goedgekeurd. Maar nu is juist het doel van troonrede en antwoord te doen blijken, of er overeenstemming dan wel *verschil van gevoelen* tusschen Ministers en vertegenwoordiging bestaat. Door geen onderzoek naar overeenstemming of niet overeenstemming tusschen Ministers en vertegenwoordiging noodig te achten, ontkennen zij dus den grondslag, waarop het geheele constitutionele gebouw rusten moet, zal het hecht en sterk zijn. Zij komen er voor uit, in de vertegenwoordiging niets anders te zien, dan hetgeen zij ten onzent ook werkelijk is, een vijfde rad aan den wagen, welks toestemming men helaas! voor zekere zaken noodig heeft, doch gelukkig! ook wel hoopt te krijgen. Zij drijven de stelling, die zij steeds in praktijk brengen, dat de Koning in Nederland autocraat is, wiens Ministers geen overeenstemming met de volksvertegenwoordiging behoeven om te regeren, ten uiterste, ja schamen zich niet daarvoor uit te komen.

De vertegenwoordiging zal alzoo het antwoord niet achterwege kunnen laten, zonder tevens die stelling te huldigen. Zoo zij van oordeel is, dat overeenstemming tusschen haar en de Ministers ten onzent een vereischte is, om iets goeds tot stand te brengen, zal zij niet kunnen afzijn, van op grond van hetgeen de troonrede omtrent de denkwijze der Ministers over den toestand des lands, en de middelen die zij vordert, bevat, den Koning te kennen te geven dat zij deswegens al of niet met de Ministers instemt. Laat zij dit na, en neemt zij hetgeen in de troonrede gezegd wordt voor notificatie aan, dan zal zij haar eigen nulliteit hebben uitgesproken, en erkend te zijn, zonder eenigen invloed op den gang van het bestuur, een ligchaam alleen strekkende om, onder den schijn van volksvertegenwoordiging, jaarlijks ƒ235,000 te trekken, en zoo daarenboven nog de Ministers deszelfs leden in hunne zonen, broeders en neven te vriend weten te houden, tot een bolwerk te strekken tegen eenigen middelijken of onmiddelijken invloed der natie op den gang des bestuurs.

Zullen de Kamers zich zoo verre in hun eigen oog verlagen? Zullen zij zoo weinig eerbied hebben voor de rol, die de grondwet bij fictie zegt dat zij spelen? Of zullen zij welligt overgaan tot hetgeen waartoe het belang der natie hen nimmer zou doen besluiten, doch zij niet laten kunnen zonder zich zelve met denzelfden drek te besmeren, welker toewerping de natie haar waardig keurt? — Wij zullen het afwachten.

Doch wat zij gewis niet doen zullen, en waartoe eene ware vertegenwoordiging des volks zonder aarzelen overgaan zou, is dit:

« Zonder verdere beantwoording der troonrede « den Koning eerbiedig te kennen te geven, « dat zij alle medewerking ontzeggen aan Ministers die, door de beantwoording der troonrede *niet noodzakelijk* te achten, ja het wegblijven daarvan goed te keuren, toonen den « grondslag eener constitutionele regering, d. i. « de overeenstemming tusschen Ministers en volksvertegenwoordiging, ten eenemaal te miskennen en eene autocratie te willen invoeren, « welke, zonder zich te bekreunen aan de gevoelens der volksvertegenwoordigers, ja zelfs « zonder daarnaar te vragen of die te willen « leeren kennen, deze tot nul verklaart, en buiten het volk om den schepter zal zwaaijen « dien het volk hen ter hand stelde, om slechts « met het volk te hanteren; — en zij alzoo den « Koning eerbiediglijk verzoeken die Ministers « uit hunne betrekking te ontslaan en door andere te doen vervangen, geschikt om Nederland « overeenkomstig de constitutie te regeren."

Daaraan valt evenwel niet te denken! Ongelukkig Nederland! dat hebt gij te danken aan uw verkiezings-stelsel!

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

KEULEN, den 22 October. Het gerucht dat de leeraar *Ronge* te Constanz zou vermoord zijn, wordt niet bevestigd. Toen hij den 16. Oct. aldaar aankwam en op het Badensche grondgebied wilde prediken, werd hem zulks verboden. Hij begaf zich hierop naar het Zwitsersch grondgebied, waarheen meer dan 200 personen hem volgden, en hier hield hij in de opene lucht eene leerrede tegen Rome. Den 18. Oct. heeft hij in het Zwitsersche dorp Tägerweiler godsdienst gehouden. Het Pruissische bestuur heeft aan *Ronge*, *Czerski* en andere predikers van de nieuwe Duitsche Katholieken doen afvragen, welke gemeente elk hunner voor zich ter verzorging neemt?, ten einde rondreizen en de proselietenmakerij te verhinderen. Zij zijn intusschen van andere gedachten, en willen zooveel mogelijk de Roomsche leer in Duitschland door de Duitsch-Katholieksche doen vervangen.

— Te Schmiegel, in het regerings-bezirk Posen, heeft eene aan stille krankzinnigheid lijdende vrouw van een wagenmaker, in een onbewaakt oogenblik, hare drie jongste kinderen, van 5, 3 en ¾ jaren, met een scheermes den hals afgesneden; een vierde, oudste kind, wist hare handen te ontkomen.

ENGELAND.

— Men leest in het dagblad *de Scotsman* van den 20. dezer: Maandag ll. is in de kolenmijn van den hertog *O'Hamilton*, te Wallocetoron, bij Falkirk, een levende kikvorsch gevonden, besloten in een stuk steenkool van ongeveer 3 duim lang en 2½ breed, ter diepte van 42 vademen en 800 ellen van den ingang der mijn. Zeven menschen waren er bij tegenwoordig, toen men den kikvorsch uit de steenkool haalde. Hij schijnt geen mond te hebben, maar door de beweging van de keel zou men zeggen, dat hij snel adem haalt. Hij is klein, zijne leden zijn langer dan gewoonlijk en van een bijzonder maaksel; zijne oogen zijn groot en glinsterend.

FRANKRIJK.

— In een dagblad van Algiers leest men het volgende: De pastoor van Mascara, *Greuzat*, een geestelijken bezield misschien door te grooten ijver voor zijne zaak, voor het overige een man van beleid en vastberadenheid, heeft zich naar *Abd-el-Kader* begeven, met het oogmerk om hem tot de roomsch-katholijke Godsdienst te bekeeren. Of hij in zijn voornemen zal slagen, betwijfelt men zeer; minder is men beducht dat *Abd-el-Kader* zijnen persoon, als geestelijken, niet zou ontzien, daar hij te voren reeds den priester *Suchet*, gemagtigd om over het uitwisselen van krijgsgevangenen te onderhandelen, beleefd heeft ontvangen. Misschien meent hij dat de pastoor *Greuzat* ook zulk eenen afgevaardigden van de Franschen is, om over vredes voorwaarden te onderhandelen. Genoemden *Greuzat* heeft buiten de bekeering van *Abd-el-Kader* ook nog het plan om aan de fransche krijgsgevangenen geestelijken bijstand te verleenen.

— Zekeren *Adriaan Warnier*, in het departement der Oise, zelf aan den drank verslaafd, had er zijne vrouw ook toe verleid. Deze kwam zoo verre, dat ze bijna nooit meer nuchteren was. Dit gaf aanleiding tot twisten en mishandeling; den 10. dezer vond *Warnier* zijne vrouw weêr geheel beschonken. Hij sleepte haar bij de haren naar den zolder, smeet ze het dakvenster uit, en toen ze van dien val alleen met eenen gebroken arm afkwam, dwong hij zijne vijftienjarige dochter zich te verwijderen, liet zijne vrouw knielen en schoot haar in eens dood, waarop hij zich zelf wilde doodschieten, maar het geweer sprong, het schot nam een gedeelte van 't gehemelte weg en ging door

zijn regter oog. Onder akelig gekerm is hij naar een put geloopen op 40 ellen afstands en er ingesprongen.

BELGIE.

— Voor de correctionele regtbank van Brussel stond dezer dagen te regt een mosselwijf en een voerman, beide betigt van overspel. De beleedigde man deed in dezer voege zijn beklag. « Ik kwam met mijn wijf niet wel overeen, welke mij reeds op den eersten bruiloftsdag bedroog. Heeft zij toen niet de geheele buurt op mosselen vergast? Heeft zij den tweeden nacht niet buiten geslapen? Heeft zij niet drie dagen *geribotteerd*, na drie dagen huwelijk? Heeft zij den vierden dag mijn vest en mijn broek niet verkocht? Heeft zij den tienden dag, in eene vlaag van woede, mijne twee honden niet vermoord? Heeft zij mij den vijftienden dag niet bij mijn woord gevat, toen ik haar gezegd heb heen te gaan, met wien zij wilde? Heeft zij niet....." Hier werd de verklaring door de pligtige vrouw afgebroken, welke zeide dat haar man eenen logenaar was. « Hij zelf, zeide zij, heeft mij den voerman gezonden; hij heeft mij gezegd, dat ik er konde mede doen dat ik wilde, en heeft ons doen vatten, nadat hij ons bijeengezet had, den verrader!" Daar de pligtigen op heeter daad waren betrapt geworden, heeft de regtbank hun beide verwezen ieder tot zes weken gevangenis.

— Op het einde van het laatste trimester heeft men in de bank van Vlaanderen, 57 valsche 5-francs-stukken ontvangen. De twee kanten van een goed 5-francs-stuk waren op eenen halven millimeter dikte afgezaagd en op eene plaat, van zink en koper gemaakt, vastgesoldeerd. Het is enkelijk aan den buiten-rand of kordon dat de valsche stukken kennelijk zijn.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 24. October. In de zitting van de Tweede Kamer van heden is ingekomen een Koninklijk besluit van den 22., inhoudende, dat het Z. M. behaagd heeft, als Voorzitter te benoemen den heer mr. *G. J. Bruce*. Nadat de aftredende Voorzitter, mr. *P. van Akerlaken* eene korte toepasselijke aanspraak had gehouden, aanvaardt de heer *Bruce* het voorzitterschap, mede met eene aanspraak, welke beide zullen worden gedrukt.

De voorzitter brengt hierna verscheidene stukken ter tafel, als:

1° Een ontwerp van wet, strekkende tot aanmoediging van den invoer van levensmiddelen.

2° Een ontwerp van wet tot regeling van het koloniaal batig slot in 1844.

3° Een ontwerp van wet tot vervanging der schatkistbiljetten van 1834.

4° Een ontwerp tot aflossing van schuld over 1845, te weten ƒ 300,000 schuldbekentenissen van het Amort. Syndicaat à 3½ pCt.

5° Tien ontwerpen tot verhooging der staatsbegrooting over 1845, ten einde een halfjaar pensioenen alsnog op dezelfde te doen voorkomen.

6° Een ontwerp tot verhooging der staatsbegrooting over 1845, ten behoeve van het algemeen burgerlijk Pensioenfonds.

'S HAGE, den 25. October. Zaturdag en Zondag ll. is de rust in de gevangenis verstoord geworden. — Politie en militaire magt zijn tusschenbeiden gekomen en hebben zich met hunne vloeken, verwenschingen, sabels en geladen geweren dapper (!) gedragen tegenover de rampzalige gekerkerden, welke bijna zonder tusschenpoozing den kreet hooren lieten: wij sterven den hongersnood! De krachtigste schreeuwers zijn, zoo luiden de berigten, krom gesloten.

Wij weten niet of men het den gevangene aan het noodwendige voedsel laat ontbreken, of wel, dat dit slechts karig uitgedeeld wordt, doch houden het er voor, dat het de pligt is van het bestuur over de gevangenissen, deze zaak met naauwgezetheid te onderzoeken. Immers, reeds verschrikkelijk genoeg is het gemis der vrijheid, zonder dat men nog bovendien aan honger prijs gegeven wordt?

(*Vaderlander.*)

KAMPEN, den 25. October. In den namiddag van den 21. dezer begaf *J. van der Pol*, veehouder alhier, zich naar Dronten om zijn vee uit de weide te halen. Ter plaatse gekomen, werd hij door het bruisende zeewater verrast, en trachtte den dreigenden dood te ontvlieden, door zich zoo hoog mogelijk aan een hekkepaal vast te klemmen. De ongelukkige werd van verre gezien, doch niemand was in de gelegenheid of waagde het hem hulp toe te brengen; tot dat *Reyer van 't Hul*, landman aan den Zwartendijk, zich in een rank ganzenschuitje begaf, en met inspanning aller kracht en levensgevaar, den reeds van koude verstijfden drenkeling bereikte en hem behouden in zijn huis bragt. Eere hebbe die edele redder van het leven eens ijverigen huisvaders!

ASSEN, den 23. October. De vrouw *G. E. Donker*, huisvrouw van *T. W. van Buren*, in de Wijk, die het slagtoffer eener vergiftiging schijnt geworden te zijn, is voor eenige dagen overleden. Haar lijk is dezer dagen, in tegenwoordigheid der justitie, door drie deskundigen, de HH. medicinae doctoren *Cohen* van Assen, *Ferver* en *de Jonge* van Meppel, geschouwd, alsmede de reeds sedert een vijftal maanden begraven lijken van twee personen, die vermoedelijk ook door vrouw *G. H. Meilofs Doelen* zijn vergiftigd geworden, te weten haar man en zekere buurvrouw, *Nanno* genaamd. De scheikundige proeven zullen plaats hebben te Meppel door de HH. *Ferver*, *van Loenen* en *Slot*. De vrouw, die van deze vermoedelijke vergiftigingen verdacht gehouden wordt, is een mensch van 64 jaren.

— Men verneemt, dat er in den morgen van 21. October moedwillig brand is gesticht in de woning van *C. Nieuwenhuis*, landbouwer te Wapserveen, en dat die misdaad zoude zijn bedreven door een 20jarig meisje, in dienst in genoemde woning, *Vemmigje Veenhof* genaamd, die bereids in hechtenis is gesteld.

— Te Zutphen heeft eene zonderlinge gebeurtenis plaats gehad. De leden van het R. Cath. armbestuur, de Heeren *Beek*, *Steegeman* en *van Ginkel* hebben plotseling als zoodanig hun ontslag genomen, hetwelk door hun kerkelijk bestuur is aangenomen. Niet uit onwil, zeggen zij in eenen brief aan hunne stadgenooten, zijn zij tot dien stap overgegaan, maar omdat zij, na de droevige overtuiging te hebben bekomen van het ontoereikende der liefdegaven voor hunne armen, zich herhaaldelijk, doch te vergeefs, aan het stedelijk bestuur hebben gewend om subsidie, en zij zelfs geene verzekering hebben kunnen bekomen, van milde voorziening voor de noodlottige toekomst hunner armen. Daardoor zijn zij gekomen tot het geloof dat de beste wil zonder geld hier niets vermag, en zij derhalven voor de commissie van armverzorgers moesten bedanken.

Dientengevolge heeft de gewone maandelijksche collecte ten behoeve der R. Cath. armen geen plaats gehad en zijn die armen ook niet bedeeld. — Dit heeft eenige Protantsche ingezetenen bewogen eene commissie, te benoemen, bestaande uit de Heeren *Kroon*, *van Dick*, *Fortuin*, *Holsboer*, *Evekink*, *Sloet*, *Rutgers*, *van der Loeff*, *Dietz* en *Henny*, *ter voorloopige verzorging van de R. Cath. armen binnen Zutphen*. Deze commissie heeft daarvan, bij circulaire, hare *Protestantsche* stadgenooten kennis gegeven, met vermelding tevens, dat zij op den 27 dezer eene maandelijksche collecte langs de huizen der Protestanten zoude doen voor hunne verarmde R. Cath. stadgenooten, en alsdan verwachtte, dat eene ruime weldadigheid hare pogingen ondersteunen zoude enz. De afgetreden leden van het R. C. armbestuur brengen, in hunnen rondgezonden brief, dankbare hulde toe aan deze protestantsche commissie en voegen daarbij de bede, dat elk ingezeten mildelijk zal bijdragen in de voorgenomen kollecte, en zulks te doen, « zonder omzien," aldus luiden hunne woorden, « maar niettemin in het « vertrouwen, dat de tijd gelegenheid zal leveren, om het « stedelijk bestuur tot werkelijken bijstand te bewegen, « wanneer het voor ons een prikkel zal worden, om het « nergelegde werk weder op te vatten."

Met gespannen aandacht ziet ieder den afloop van deze zaak te gemoet.

GEMENGDE DINGEN.

Te Zierikzee vraagt men of het stedelijk bestuur aldaar ook voornemens is met het ontbieden van buitenlandsche aardappelen te wachten tot alles digt gevroren is, ten einde dezelve, voor de goedkoopheid, met prikaleetjes uit Groenland te halen. — Er zijn thans heele mooije berigten uit Suriname in omloop; het is er nu alles zoo lief! Over het kerkhof zwijgt men. Menigen boer aldaar zucht echter: zalig zijn de dooden! — Eerstdaags zal een nieuw treurspel het licht zien, door een onzer beroemdste tooneeldichters vervaardigd, getiteld: de Nederlandsche maagd, weenende bij de laatstgehouden troonrede, of moet men alles maar slikken? — De Ed. Mog vergadering in den Haag maakt zich weder sterk om het zieke Nederland den pols te voelen. — De Zeeuwen beginnen nu te gelooven dat men hen met spoorweg en kanaal zoo wat voor den gek gehouden heeft. Velen beschouwen het als een fata morgana bij het hongerlijden. — In Oost- en West-Indiën, zeggen de Ministers, heerscht rust. Ja ook in Nederland heerscht rust, doodelijke rust. Bij de rijken rust in deugdzaamheid, rust in nederigheid, rust in medelijdzaamheid en rust in honderd andere deugden; bij den armen rust in werkzaamheid en rust in de kakebeenen; bij de Ministers rust in noodige verbeteringen en spaarzaamheid. Gelukkig Nederland, wat is uw toestand gerust! Alles rust; maar het ontwaken? ! ! — Nadat vooraf, te Zierikzee, door 4 kandidaten, ten overstaan van den Edelen Achtbaren Raad, voor het Stadhuis, een plegtig examen was afgelegd, is door het bestuur een nieuwe stads-omroeper benoemd. — Een molenaar heeft tot over de elleboogen in een zakje erwten getast, die bij hem ter malen zijn gebragt. — Het diepe tasten in de zakken der burgers is aan de orde van den dag. — De Staats-Courant leidt de eetbaarheid der besmette aardappelen daaruit af, dat de varkens ze zonder hinder eten, beveelt ook de maïs, die in America algemeen door 't vee en de wilden gegeten wordt, den Nederlander aan: Waarom zou deze ook grooter lekkerbek zijn dan een varken? en is niet de maïs 't manna der Nieuwe wereld? — Het gebed is, als altijd, bij de troonrede niet vergeten. Ja, ja, men weet wel hoe de vliegen te vangen. — Gebed en monster-leening. Gebed en wetten op den accijns, waardoor den armen met vrouw en kinderen niet te eten heeft! — Te Delft zijn twee verliefden in het water gesprongen en verdronken, omdat zij geene hoop hadden immer met elkander de echtkoets in te stappen. — Er is alle hoop dat wij over 50 of 100 jaar met onze spoorwegen evenver zullen zijn als andere landen in 10 à 20 jaar. — De keizer van Rusland is in Italie; de vorsten gelijken, tegenwoordig wel trekvogels.

INGEZONDEN STUKKEN.

Geneeskundige verpleging van drie percent!

« Men zal u, dwingen, oude kameraad, zeg dat ik het je gezegd heb," zeide mijn vriend A., even als ik gepensioneerd officier; « begrijpt u het dan niet? [illegible] Z. Exc. het in zijn hoofd heeft de ellende te verzachten die er bij de gepensioneerde officieren bestaat door zelfs voor doctor en apotheker te mooten zorgen, sedert Z. Exc. is aan het peinzen geraakt, heeft hij rust noch duur gehad, en daar Z. Exc. nu niet begrijpen kan dat 3 pct. zeer veel is, b v. voor een pensioen onder de ƒ 800 of ƒ 1000, omdat Z. Exc. is jouisserende van een tractement dat duizenden bedraagt, is er al een net uitgewerkt plan gereed; want het voorstel aan de officieren der armée is immers zoo goed als of die percenten reeds op Zijne Excellentie's tafel liggen. Het is ja een voorstel, maar ministeriele voorstellen zijn niet te brengen onder de cathegorie van burgerlui voorstellen, daar heet het: vragen staat vrij, maar het weigeren is bij. O, lieve vriend, toen ik van dit voorstel hoorde, ai! ai! zeide ik, dat durven de officieren immers niet te refuseren, niet alleen om Z. Exc. verzoek niet onbeleefd te weigeren, maar ook uit den tederen aard der zaak zelve, alsof de in active dienst zijnde officieren niets zouden overhebben voor hunne oude voormalige kameraden. Gij weet het immers, vriend, toen wij nog in dienst waren: een welopgevoed Generaal zeide altijd: mijnheer, wil u de goedheid wel hebben, dit of dat te doen; de buffel, uit het niet tot dezen hoogen staat opgeklommen, zeide, doe dit of dat; maar hoe dan ook, het waren bevelen, en zoo zult gij zien, men zal ons dwingen iets voor eene weldaad te houden en aan te nemen, wat wij voor een ramp en eene ellende rekenen, omdat Z. Exc. vermeent dat het toch eene weldaad is, en wij te dom zijn om niet te zien, dat wij nooit goedkooper kunnen teregt komen." Ik ergerde mij over zulke redenen en dacht, hij mogt het eens beter begrijpen dan nu; maar wat te doen? zoo lang brand! brand! schreeuwen als ik adem heb, want dat plan is voor ons, die kleine pensioenen hebben, eene ruïne, en dan in den tijd dat alles zoo duur is en nog duurder moet worden; want al die schoone vooruitzigten die sommigen ons voorspiegelen, in een gekkenhuis was onze plaats, zoo wij ze geloofden. Zij die thans wat te zeggen hebben, gelooven, dat zij die niets te zeggen hebben noch zien noch hooren kunnen dan door hunne oogen en ooren; 't is een rare tijd! dat bazuint van medelijden met ons lot, innig bewogen met onze situatie en men praat van percenten alsof het pepernoten zijn. Neen, Generaal, waarachtig, neem dit los soldaten-woordje nu eens niet euvel op; wij begeeren voor 3 pCt. geen hulp; die Uwe Exc. dit onder uwe aandacht bragten, begrijpen niet, hoe men met 5, 6 of 800 guldens rond moet springen om er fatsoenlijk door te komen! Maar wat mijn vriend en oude wapenbroeder ook zeide van dwingen, ik geloof het niet; ik kan, ik mag deze gruwelijke onregtvaardigheid, om iemand tegen wil en dank vermeende weldaden op te dringen, volstrekt niet gelooven; het geheele plan, zoo het al tot stand komt, zal alleen zijn voor hun die er van gediend willen zijn, dat houde ik vol; mijn vriend is altijd zoo een zwaarhoofd, een regte melancholicus; het komt er maar op aan dat Z. Exc. behoorlijk onderrigt wordt hoe wij, in het klein gepensioneerden, er over denken. « Ho! Ho! oude kameraad," zeide ik, « je moet zoo niet over onze ministers oordeelen, lieve man. Zijne Exc. had voorzeker een goed doel en meende ons een groot plaisir te zullen doen, maar als hij maar weet dat wij het liever houden bij het oude, dan zullen wij niet gedwongen worden." Alle veranderingen zijn geen verbeteringen, en daarom verzoek ik vriendelijk onzen buurman te Vlissingen dit eens in zijne Courant te willen plaatsen voor

ZEd. Dv. Dienaar en bestendige lezer,

M. den 23. Oct. 1845. EEN GEPENSIONEERD OFFICIER.

MENGELINGEN.

Noord-Amerikaansche aristocratie.

Ons land is niet het eenige, hetwelk er eene aristocratie op nahoudt: ook in Noord-Amerika, te Cincinnati, bestaat er eene, maar zij steekt bij onze inheemsche en vaderlandsche zeer af. In Noord-Amerika is het eene.... *zwijnen-aristocratie* (*pork-aristocracy*); zóó, namelijk, heet daar de klasse der rijke kooplieden, welke hun vermogen verwierven door zwijnen op te koopen, te slagten, te zouten en naar buitenslands te verzenden. Jaarlijks worden er gemiddeld 200,000 varkens, als pekel- en gerookt vleesch, van daar uitgevoerd. Krijgt welligt onze aristocratie haar deel daarvan?

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 28. October. Sedert den 25. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Columbus, L. Evers, Nassau, tarwe; Industrie, J. A. Schaap, Riga, hennipzaad; Wilhelmine, F. C. Ewert, Stettin, garst; Minerva, F. Niemann, Riga, hout.

Voor Gend bestemd:

Vine, W. Lee, Londen, aardappelen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Die Hoffnung, C. H. Niemann, ballast, Denmark; Iduna, J. Abrahams, steenkolen, Koppenhagen.

Van Gend gezeild:

Victoria, C. H. Brandt, ballast, Avontuur.

MIDDELBURG, den 27. October. Als gepraaid worden opgegeven: den 17. Aug., op 17. gr. 55 min. Z. br. en 26 gr. 45 min. W. l. het fregatschip de Phoenix, kapt. P. J. Kasse, van Middelburg naar Batavia; en den 17. Sept., op 11 gr. br. en 26 gr. l., de Paulina, kapt. B. J. Post, mede van Middelburg naar Batavia.

— Den 25. dezer is op de hoogte van Douvre, noord, gepraaid, in goeden staat zeilende, de Cornelia Catharina, kapitein G. A. van Rentergem, van New-Castle naar Messina; alsmede de twee Geliefden, van Rotterdam naar Batavia.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.